

כניסת השבת 18:58

צאת השבת 19:55

כי יהיה לאיש בן סורר ומורה, איננו שמע בקול אביו ובקול אמו

אבא אחד היה בבית אבות ובנו הלך לבקר אותו מידי פעם רק כדי לסמן וי, כשהגיע לבקר, ישב עם אביו על ספסל בחצר של בית האבות, הבן לא רק שלא התעניין באביו, עיניו היו ממוקדות בטלפון הנייד, הוא היה כל כך מרוכז בטלפון, שבכלל לא שמ לב לאביו!

אחרי כמה דקות, בעוד הבן כל כולו בנייד, הצביע אביו על איזו ציפור ושאל: 'בני, מה זו הציפור הזו?' הרים הבן את עינו מהטלפון ואמר לאביו: 'זו ציפור דרור' וחזר לנייד... חלפו כמה שניות ושוב הצביע האב על ציפור אחת ושוב שאל 'בני, מה זה זה, מה זו הציפור הזו?' והבן בטון קצת כועס אמר לאביו 'אבא אמרתי לך כבר פעם שניה - דרור' וחזר במהירות הבזק לקודש הקודשים... הטלפון הנייד שלו.

והאב שוב שאל: 'בני, מה זה זה?' הבן הרים את הראש והיה בטוח שאבא שלו שואל על משהו אחר, אבל הבן ראה שאביו שוב מצביע על אותה סוג ציפור, וזה כבר הכעיס אותו ואמר לאביו בטון כועס ונזף באביו בקול רם: 'דרור, דרור, אמרתי לך דרור, כמה פעמים אפשר להגיד לך, דרור דרור?!' והבן רתח כולו, איך אביו מעז להפריע לו, כשהוא באמצע עם החברותא שלו... מכשיר הנייד...!!

אביו לא אמר מילה, קם והלך לחדרו, והבן הרגיש לא בנוח, הבין שעבר את הגבול בלשון המעטה, וכנראה זו הסיבה שאביו עזב את הספסל בגינה והלך לחדרו. אבל עוד לא הספיק להרהר ולהתחרט על איך שדיבר עם אביו, ואביו חזר כשבידו מחברת ישנה, פתח אותה, נתן לבנו ואמר לו: 'קרא בני בבקשה בקול רם'

זה היה יומן שכתב האב לפני עשרות שנים, והבן הקריא לאביו מהמחברת את מה שכתב האב כאמור לפני המון שנים: 'היום יצאתי עם בני יחידי מחמד, בבת עיני, אהבת חיי לגינה, הילד שלי הצביע על איזו ציפור ושאל אותי 'אבא מה זה?' ואני השבתי לו שזו ציפור דרור ונישקתי את הבן וחיבקתי אותו, ומיד שאל אותי בני שוב, מה זה אבא? ואני אמרתי לו שזו ציפור דרור, וחיבקתי אותו ונישקתי, וכך חזר על עצמו המקרה 27 פעמים! כשהבן שואל אבא מה זה? ואני משיב, ציפור דרור

ומחבק את בני אהוב ליבי בחוזקה.

והדמעות החלו לזלוג כמו נהר מעיניו של הבן, שאביו הוכיח אותו בצורה המיוחדת ביותר והביע חרטה וביקש סליחה ענקית מאביו על שפגע בו.

וכל אחד מאיתנו צריך לעשות חשבון נפש, לא בחודש אלול גרידא, אלא כל השנה כולה! נכון, מה שהורה נותן לילד, הילד לא יכול לתת באותה מידה, זה טבע העולם, אבל לפחות, להיות עם רגישות יתר, כשמדובר בהורים שהשקיעו בנו ונתנו את נשמתם שנים על גבי שנים, לכן עוד לפני המעשים הטובים, צריך לשנות את אופן וטון הדיבור כלפיהם, בנועם ובנעימים, שלא נהיה חלילה, כבן בסיפור שנזף באביו, כמו בן סורר ומורה! השם ישמור ויציל!

איש עסקים יהודי במקסיקו, קנה בנין ענקי, שיפץ אותו והפך אותו לשיא הפאר, אבל הוא לא הצליח למכור אותו במשך תקופה ארוכה מאד, וזה אומר, שההפסדים מהעסקה הזו יכולים להיות כבירים! יום אחד התקשר אליו איש עסקים מצרפת ואמר שהוא נמצא במקסיקו ורוצה לפגוש אותו.

הגיע הצרפתי למשרדים והם התחילו לדון בדברים, אבל זה היה יום שישי, והשיחות והדיונים התארכו והתארכו ואיש העסקים ממקסיקו הציץ כל רגע בשעונו, עד שלבסוף אמר לצרפתי שעוד מעט שבת והוא חייב לסיים! אמר לו הצרפתי: 'תגיד אתה נורמלי? אנחנו מדברים פה על מיליונים ואתה מספר לי עכשיו סיפורים על שבת?'

השיב לו איש העסקים היהודי מקסיקני 'אני יכול מקסימום עוד רבע שעה, כי צריך להתארגן לשבת' ששמע את זה הצרפתי, קם ממקומו בזעם ואמר: 'מבחיתתי הפגישת הסתיימה עכשיו' והלך.

איש העסקים היהודי הלך גם הוא לביתו, התארגן לשבת ואח"כ הלך לבית הכנסת, התפלל מעומק ליבו ואמר לקב"ה שהשבת היא מעל הכל, והוא בטוח כמו שמובטח, שהיא מקור הברכה.

עברו חלפו בקושי שלושה ימים והיתה רעידת אדמה גדולה במקסיקו סיטי, בנינים רבים קרסו או ניזוקו קשות, חוץ מהבנין של מיודעינו איש העסקים, כי שיפץ את הבנין מהיסודות והשקיע בתחזוקה רצינית. ממשלת מקסיקו התלהבה מזה שהבנין הענק הזה שרד רעידות אדמה והחליטה לרכוש אותו עבודה למשרדים ממשלתיים. הם פנו לאותו יהודי והציעו לו פי חמש ממה שהציע לו אותו איש עסקים הצרפתי ביום שישי. כי מי שמכבד ומוקיר את השבת, השבת מחזירה לו כפול ומכופל ובמקרה של מיודעינו פי חמש ישתבח שמו!

בית כנסת אחד, היה צריך הרחבה, אבל לא היה מספיק תקציב לזה. עשו כל מיני ערבי התרמה וביקשו גם בשבתות מהציבור שיתרום, אבל זה הביא רק כמה פרוטות... ולא ידעו מה לעשות? הגבאי הגה רעיון והביא אותו בפני הרב של בית הכנסת - 'נביא שלוש כספות ונעשה הגרלה. בכספת הראשונה נשים 10 אלף ₪ בכספת השניה 50 אלף ₪ ובשלישית 100 אלף ₪. נמכור מפתחות בסכומים יפים, כל אחד יכול לרכוש כמה מפתחות שהוא רוצה? אנשים ינסו מזלם לפתוח את הכספות וכך נאגור כסף רב לצורך הרחבת בית הכנסת.

ואכן זה הביא ים של מכירות! לכן אחד רצה לזכות בסכומים היפים, לכן רכש מספר מפתחות גדול, כדי להגדיל את סיכויו לזכות. אבל הגבאי קנה רק מפתח אחד ואמר 'ריבוננו של עולם, בשביל שאני אזכה במאה אלף ₪, לא צריך כל כך הרבה מפתחות, רק אחד! אם זה שלי זה שלי. כשהתחילו עם ההגרלה, באו אנשים עם מפתחות והחלו לנסות לפתוח את הכספות, עברו על כל שלוש הכספות, עם כל המפתחות, בינתיים אף אחד לא הצליח לפתוח, וכשהגיע תור הגבאי, הוא הלך ישר לכספת של המאה האלף ומיד פתח אותה!

אבל הרבה בציבור התרעמו ואמרו לו: 'הלו הלו! מה זה אתה מרמה אותנו? מילא היית משחק אותה כאילו אתה לא מרמה ומנסה לפתוח את הכספת של ה-10 אלף ואח"כ את הכספת של ה-50, ופותח את הכספת של המאה האלף ומשחק אותה מופתע! אבל פה נפתח, כי הלכת ישר לכספת של המאה אלף, מה אתה עובד עלינו?'

אמר להם הגבאי: 'אני לא עובד עליכם חלילה, אני קניתי כמו כולם מפתח ושילמתי עליו' אתה שקרן ורמאי' צעקו לעברו כמה ממשחתפי ההגרלה. אותו גבאי סגר את הדלת של המאה אלף והשיב לקהל הזועם: 'ראו, אני לא רימיתי כפי שאתם חושבים, אבל אתם יודעים מה? מי הביא לי את המאה אלף? בורא עולם ואם הוא רוצה שאני אזכה בסכום מסוים אז אני אזכה וזה לא משנה מה תעשו, הנה אני שמ את המפתח שלי ואקח מפתח אחר' הביאו לו קופסה ובה המון מפתחות, חלק מהקהל הזועם, ערבב את המפתחות, כדי לודא שהגבאי לא יעשה איזו קומבינה... הכניס הגבאי את ידו לקופסת המפתחות ותוך כדי אמר: 'ריבוננו של עולם, אם זה שלי? זה שלי'

הכניס הגבאי את ידו והוציא מפתח, הכניס את המפתח לכספת של המאה אלף, לא נפתח! הכניס את המפתח לכספת של ה-50 אלף לא נפתח! הכניס את המפתח לכספת של ה-10 אלף ונפתח! הכניס העורך דין שניהל את ההגרלה את ידו כדי להעניק את הכסף לגבאי והוציא מאה אלף ₪... והתברר שהם פשוט טעו במדבקות שעל הכספות והחליפו בין המדבקה של המאה אלף למדבקה של הכספת של ה-10 אלף...

כלומר אם היה הגבאי נלחם עם הציבור שזעם בו, לא מוותר להם, היה מקבל רק 10 אלף, אבל הוא סמך על הקב"ה ולא נלחם עם הציבור הזועם וזכה בזכות הויתור שלו במאה האלף הנכסף, ואנחנו למדנו, שמה ששלך שלך! אדם עושה חישובים ובונה שאם יעשה כך יהיה לו כך, ומה ששכיח יותר, זה החישוב ההפוך דווקא, שאדם חושב שחבל שעשיתי כך, כי בגלל זה פיספסתי והפסדתי וכל מיני מחשבות לא נכונות, **כמו שהיה אצל בחורה אחת בבני ברק**, שעברה לא מעט פגישות שידוכים,

אבל בכל פעם שהתקדמה עם השידוך והורי החתן הגיעו לביתם של הורי הכלה, היה להם שכן עסקן שהיה יוצא, מזהיר ומפחיד את הורי החתן ומספר שזו משפחה "שלא נדע" וכדאי לכם להתרחק כמה שיותר מהר. וכל מיני הפחדות, ואכן כל משפחה שהגיעה ושמעה את העסקן הזה, היתה עושה אחורה פנה ומבטלת את השידוך!

ואין לתאר את ההרגשה הנוראה בלשון המעטה שלויתא את אותה משפחה והכלה כמובן, כשידוכים, רגע לפני סגירה נופלים. מה עושים? הם החליטו ללכת לרב חיים קנייבסקי זצ"ל. כשהגיעו אליו סיפרו לו, איך שידוכים נופלים תדיר? והכל בגלל עסקן בני ברק שמפחיד ומבריה משפחות חתנים. שמע הרב קנייבסקי את סיפורם ואמר להם, שאין שום קשר לאותו עסקן וזה לא שייך. "איך יתכן?" תמהו ההורים והכלה "מה זה לא שייך? הרי העסקן הוא בעצמו "הפיל" את כל השידוכים עד כה" הוא ורק הוא הסיבה שאני לא נשואה" אמרה הכלה לרב.

אמר להם הרב קנייבסקי זצ"ל: "העסקן לא שייך בכלל לזה שהבת עדיין לא נשואה! כל השידוכים נפלו, רק בגלל שהם המשדוכים, לא בשבילה.... זה עדיין לא החתן שלה משמים, כי כשיגיע המיועד שהחליטו עלחו משמים, אף אחד לא יוכל להפריע, גם לא העסקן. כי מה ששלך שלך!"

יצאו ההורים והכלה מביתו של הרב קנייבסקי ברגשות מעורבים. הם הבינו את דברי הרב, אבל הניסיון שלהם עם העסקן גדול, ולא כל כך מובן איך יגיע המיועד? חלפה תקופה בה לא היו בכלל שידוכים, אבל אחרי כמה חודשים הוצע שידוך וגם היתה פגישה מוצלחת ועתה הורי החתן צריכים להגיע להורי הכלה. נקבע יום גורלי ואכן הגיעו הורי החתן ונכנסו לבית הורי הכלה והכל עבר בהצלחה מרובה! היתה גם חתונה נהדרת ושבת חתן ברמה גבוהה לשביעות רצון כולם.

הכלה והוריה הסתקרנו לדעת כיצד הם "עברו" את העסקן הזה מבלי שיפריע? והסתבר שעוד באותו יום בבוקר, בו היו צריכים להגיע הורי החתן, אותו עסקן קיבל כאב בטן נוראי, הובהל לבית חולים, שם אושפז לכל התקופה של האירוסין, חתונה, שבת חתן ורק עתה יש סיכוי שישוחרר מבית החולים לביתו, ועתה הבינו את מה שאמר להם הרב קנייבסקי, כל המשדוכים הקודמים לא היו מיועדים לה, וכשיגיע המיועד, שום עסקן לא יוכל! כי מה ששלך שלך! ולא יעזור שום חישובים ולא כל מיני תהיות שאנחנו מעלים במוחנו ביום יום, אם הייתי עושה ככה, אז היה יוצא כך!

לפני עשרות שנים חי בשכונת מאה שערים בירושלים רב צדיק בשם יודל כהן זצ"ל, אך כולם כינו אותו הרב המעורר (סליחות וועקר), בשל העובדה שהיה משכים קום כדי לעורר יהודים לסליחות. הוא לא היה מעיר סתם כך, הוא נהג לטייל בין הבתים בשכונה ולשיר בקולו הערב בידיש מלים בנוסח "קומו יהודים לעבודת הבורא". אנשים סיפרו שהיה לו לרב יודל קול מיוחד במינו שערב לאזניהם וגרם להם לקום בשמחה.

אחד הדיירים החדשים בשכונה שלא שמר תורה ומצוות התרגז נורא! הוא דרש מהרב יודל שלא

לשיר ולכרוז בשעה כה מוקדמת. הדייר הבחין שהרב לא שינה מסדר יומו והחליט לעשות מעשה. בוקר אחד ארב לרב יודל ממרפסת ביתו וכשהרב עבר למטה, שפך הדייר החדש, על הרב, דלי גדול של מים עכורים. הרב התרטב כולו מכף רגל ועד ראש, הוא פסע לביתו, אשתו שהיתה ערה נבהלה, "לחטוף" כמות גדולה של מים בבוקר ירושלמי קר, זו בהחלט תחושה לא נעימה, אך הוא הרגיעה ואמר ששום דבר לא יניא אותו מלהמשיך לעורר יהודים לסליחות. הוא החליף בגדיו והמשיך בדרכו לעורר עוד יהודים.

זמן מה עבר והדייר במפתיע, פסק מלגדף ולאיים. הסתבר שהוא נפטר! בוקר אחד כשהרב יודל יצא לסליחות "נדבק" אליו כלב שלא עזב אותו, היכן שהלך, הכלב אחריו. הרב יודל עמד, הכלב עמד, הרב יודל התיישב הכלב רבץ. בני ביתו של הרב ניסו לגרש את הכלב אך זה לא עזר. ילדי השכונה ניסו לזרוק עליו אבנים ומקלות ומכל הבא ליד, אך ללא הועיל, הכלב לא עזב את הרב יודל!

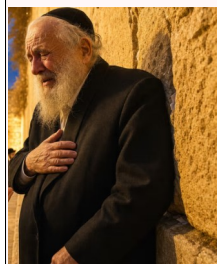
הרב הבחין שמשוהו כאן לא כשורה והחליט לפנות לרבי מבלז. הרבי מבלז שמע את הרב יודל והורה לו לומר לכלב, שהוא מוחל לו בלב שלם ואין בלבו כהוא זה עליו, שכן הרבי מבלז הסביר לרב יודל שזה אותו דייר ששפך עליו את המים ועכשיו חזר בגלגול ונשמתו מתייסרת וכלואה בתוך כלב השם ישמור ויציל! ועד שלא ימחל לו הרב, נשמתו תמשיך להתייסר.

הרב יודל הקשיב לדברי הרבי מבלז, עמד מול הכלב ודיבר אליו כמו שמדברים עם אדם אחר ואמר לו: "אני מוחל לך בלב שלם, אין בלבי עליך, מחול לך, מחול לך, מחול לך" כך שלוש פעמים, וממש כשסיים הרב יודל את דבריו, עזב אותו הכלב והלך לדרכו. לא עברו דקות ספורות והכלב נדרס וכולם הבינו שהוא סיים את תיקונו.

לפני כמה שנים, אדם בשם יקים כהן מפ"ת, התעורר בבוקר עם כאבי תופת בגופו! הלך לעשות בדיקות, שלחו אותו מרופא מומחה אחד לרופא מומחה אחר ולא מצאו כלום! שלחו אותו לסי טי, אם אר איי כלום! הראש שלו עבר כאילו מתקפה השם ישמור ויציל! הלסת והפנים כאילו מישוהו לוחץ עליהם, הוא הגיע למצב, שאינו חפץ בחיים...!!! ניסה כדורים חזקים, טיפולים שונים, תאי לחץ ומה לא? אבל שום כלום!

ליקים יש חבר בשם גילי גדסי ואשתו של יקים דיברה עם גילי וסיפרה שהיא מיואשת ולא יודעת מה לעשות? כי בעלה איבד כל תקווה וצלם אנוש, כל היום במיטה, לא אוכל, ירד המון במשקל, והיא חוששת שהוא עלול לשים קץ לחייו, כי לא יכול לסבול את הכאבים. שמע את זה גילי החבר ומיד הגיע לחברו יקים, ניסה לעודד אותו ואמר לו, שמאד כדאי שיבוא איתו לטיול בפארק 'איזה טיול? איזה פארק? ואיזה נעליים? אני יכול לטייל עם כאבים כאלה?' אבל גילי היה עקשן וסחב אותו בכח מהמיטה, הוריד אותו במדרגות כמו

שמורידים חפץ, הכניס אותו לרכב ונסע איתו, אבל לא לפארק, נסע איתו לכותל המערבי, כל הדרך רטן יקים בפני גילי: "מדוע הוצאת אותי מהבית? אתה לא יודע מה זה כאבי ראש כל היום ולחץ על הלסת והפנים, מי בכלל רוצה לחיות, בשביל מה לקחת אותי מהבית?" ועוד כהנה קיטורים...

אחרי כל הדברים של יקים, הגיעו בשעה טובה לכותל והחלו להתפלל, לבכות, לבקש רחמים. אחרי שעה שהם מתפללים מכל הלב, הגיע לכותל צדיק יסוד עולם, מנורת הזהב של הדור, הרב עדס,

יקים מידענו ראה את הרב במרחק ממנו, ואמר לו: "כבוד הרב, אני לא רוצה לחיות, הרב תברך אותי, אין לי חיים" הביט בו הרב עדס ואמר "רפואה שלמה!" והלך. אבל יקים הרגיש שבעטו בו, כולם התייאשו ממנו, לאף אחד לא אכפת ממנו, אין לו כבר לאן לפנות? אז הוא בא לזרוק את כל גופו על הכותל, אבל בדיוק ברגע הזה הרגיש יד על כתפו, כשהסתובב, היה זה הרב עדס בכבודו ובעצמו, ומי שמכיר את הרב עדס, יודע שהוא אף פעם לא נוגע באנשים ובטח לא בצורה כזו, וכשהסתובב כאמור יקים, הטיח בו הרב עדס 'חביבי, אתה פגעת באשתך, לך תבקש ממנה סליחה'

יקים המום, ניסה לשחזר, הוא לא זוכר שפגע באשתו, מוחו סרק את כל השנים מיום שהכירה ועד היום, ולא זכר מקרה שפגע באשתו עד כדי כך שגרם לו ליסורים. הוא חשב על זה במשך כמה שעות אחרי שעזב את הכותל, עד שנזכר, שבראש השנה האחרון הלך להתפלל, אשתו נשארה עם הילדים וכשחזר מתפילת ראש השנה לא מצא אותה בבית, אז הוא הלך לחפש אותה, עבר מבית הכנסת אחד לבית הכנסת אחר ולא מצא אותה, עד שלבסוף הגיע לאיזה בית כנסת וראה אותה יושבת בחוץ על כסא מפלסטיק והחל לצרוח עליה 'איפה את??? אני כבר שעה מחפש אותך, ראש השנה, מה זה?' ואשתו בעדינות אמרה לו 'שניה, אני רק רוצה לשמוע שופר' 'שום שופר, את באה איתי עכשיו' 'אני רק שומעת שופר והולכים' 'שום שופר, ראש השנה, אני אמרת והולכים וזהו!' קמה אשתו של יקים מהכסא ודמעה אחת ירדה לה' ויקים לא ידע שדמעה אחת של אשתו שווה לכאבי ראש מפחידים, ולחץ נורא ואיום על הפנים והלסת, שגורמים לך לרצות למות!

יקיר הגיע חזרה הביתה נכנס וישר אמר לאשתו: 'תסלחי לי אני מתנצל!' אבל אשתו לא הבינה על מה הוא מתנצל? ויקים אמר: 'אני מתנצל על ראש השנה שהקמתי אותך מהכסא בגסות' 'זה בסדר יקים' 'לא, בטח שזה לא בסדר' אמר יקים והתחנן בפני אשתו שתסלח לו והיא סלחה ומחלה בלב שלם! למחרת בבוקר קם יקים בריא לגמרי וכל הכאבים נעלמו כלא היו!

אז ללכת לסליחות זה מצויין ולקבל קבלות בחודש אלול זה נהדר! אבל צריך לבדוק ראשית, אם לא פגענו בזולת, וקל וחומר בנשותינו, כי דמעה אחת של אשה בגללך, יכולה להביא אותך למות בחייו. כמו ששנינו במשנה במסכת בבא מציע דף נ"ח.

העלון לזיווג הגון לרות הודיה ורינה ומישה בני אלנה לאה ולעומר בן אורלי ולשרית בת חנה וליוסף וחביבה אמונה בני יענה וללאה בת אהובה ולדנה בת הילית ולשיראל בת מלכה ולרפואה הרב חזקיהו דב הכהן קוק בן שושנה ותם רפאל בן שרה שיר ורחל בת חבובה ומשה בן אסתר ואביבית בת רחל ודויתן אלחנן בן רחל וחביבה בת נעימה ורונן בן שושנה ורי' יהודה בן אסתר וחיות בת שרה **ולעילוי נשמת** שמואל בן שרה ואסף בן בדרה וצאלח בן מרים וזהבה בת זכיה וסמי בת מרים ויוחזקאל ידידיה בן נחמה שיינדל וציון בן רחמים ומנוס חנה ויעקב בן רותי ולאה בת רבקה ויעקב בן חנוס ויוסף בן לאה וצפניה בן שלמה ומאיר בן חבובה ואסתר פריידה בת פאבל ואמנון בן זהבה